

ระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูอาชีวศึกษา ในวิทยาลัยเครือไทย-เทคโนโลยี

THE OPERATIONAL LEVEL OF VOCATIONAL TEACHER IN THE THAI-TECH ASSOCIATED COLLEGE ACCORDING TO THE TEACHER PROFESSIONAL STANDARD

ภัณฑิรา ประทุมใจ *

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทคโนโลยี และ 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทคโนโลยี จำแนกตามระดับการศึกษา และประสบการณ์การสอน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทคโนโลยี ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 189 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม สติติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สติติบรรยาย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทคโนโลยี ในภาพรวมและรายมาตรฐานอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน พบร้า มาตรฐานที่ 8 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{x} = 4.87$) และมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ที่มาตรฐานที่ 7 รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบ ($\bar{x} = 4.56$) และ 2) ผลการเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทคโนโลยี มีดังนี้ ครูอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทคโนโลยี มีระดับการศึกษาต่างกันมีระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูในภาพรวม และ รายมาตรฐานแตกต่างกัน ยกเว้นมาตรฐานที่ 2 ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดกับผู้เรียน มาตรฐานที่ 3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ และมาตรฐานที่ 9 ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษา อย่างสร้างสรรค์ และครูอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทคโนโลยี มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูในภาพรวมและรายมาตรฐานแตกต่างกัน

คำสำคัญ : ครูอาชีวศึกษา ระดับการปฏิบัติงาน มาตรฐานวิชาชีพครู

* อาจารย์สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีไทยบริหารธุรกิจ, e-mail : phuntira55@gmail.com

Abstract

The purposes of this study were 1) to study the operational level of vocational teachers in the Thai-Tech Associated College according to the teacher professional standards and 2) to compare level of the operation of vocational teachers in the Thai-Tech Associated College according to the teacher professional standards, distinguishing based on level of education and teaching experience. The populations in this study were 189 vocational teachers in the Thai-Tech Associated College in the first semester of the 2014 academic year. The research tool in this study was questionnaire. The statistics used for data analysis were descriptive statistics; the frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The findings show that 1) level of the operation of vocational teachers in the Thai-Tech Associated College according to the teacher professional standards as a whole and each standard was the highest standard. Considering each standard found that the eighth standard, having a good model was the highest mean ($\bar{x} = 4.87$) and the seventh standard, reporting the result of students quality improvement systematically with the lowest mean ($\bar{x} = 4.56$) and 2) the result of comparing level of the operation of vocational teachers in the Thai-Tech Associated College were the vocational teachers in the Thai-Tech Associated College with difference in education have had the level of the operation according to the teacher professional standards as a whole and each standard differently, excepting the second standard judging activities by thinking of the effects on students, the third standard determined to help students develop to their full potential, and ninth standard cooperation with others in educational institutions in a creative meaner, and the vocational teachers in the Thai-Tech Associated College with difference in teaching experience have had the level of the operation according to the teacher professional standards as a whole and each standard differently.

Keywords : Vocational teacher, The operational level, Professional standard

บทนำ

คุณภาพของครูเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งต่อคุณภาพการศึกษา การศึกษาเป็นหัวใจในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพและเป็นผู้ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2546)

สนธิรักษ์ เทพเรณู และคณะ (2548) ได้แสดงทัศนคติที่เป็นการแสดงความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างการศึกษา สัมฤทธิผลทางการเรียนของผู้เรียนกับบทบาทของครูไว้ดังนี้ “การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญ ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อให้มีความสามารถคิดเป็น ทำเป็นและแก้ปัญหาเป็น ครูผู้สอนจึงต้องมีบทบาทความชำนาญ และประสบการณ์ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนของครูบังเกิดผลดีมีประสิทธิภาพ” นอกจากนี้กระแสการปฏิรูปการศึกษา เป็นผลให้ครูต้องเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนโดยมุ่งเน้นให้เด็กคิดเป็น นั่นคือ ครูต้องเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และเปลี่ยนบทบาทของผู้เรียนจากผู้รับการถ่ายทอดมาเป็นผู้เรียนรู้ ซึ่งสาเหตุที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนั้น ศิริกาญจน์ โภสุมก์ (2551) ได้สรุปไว้ดังนี้คือ ประการแรกเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสังคม เข้าสู่ยุคข้อมูลข่าวสารและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทำให้คนรู้จักคิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อให้สามารถเลือกรับข้อมูลข่าวสารและเลือกใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสมและมีประโยชน์อย่างสูงสุด กับตนเองมากขึ้น ประการที่สองเกิดจากการเปลี่ยนแปลงกระบวนการทัศน์หรือฐานคิด จากผู้เรียนที่ต้องพึ่งพาความรู้จากครูหรือการสอนของครู มาเป็นผู้เรียนต้องใช้ความสามารถในการคิด การวิเคราะห์ และการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียน เรียนรู้จากความรู้ที่ตนเองเป็นผู้ผลิต และประการสุดท้ายเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) คือ กระแสการทำประเทศให้เป็นสากล ซึ่งคนไทยต้องมีความสามารถในการพึงตนเองมากขึ้น

จากรายงานการวิจัย การสังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ ตั้งแต่ พ.ศ. 2542-2547 ของสำนักเลขานุการสภาพการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พบว่าปัญหาในการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา คือ การปล่อยให้ผู้เรียนปฏิบัติเองอาจทำให้เกิดอันตราย เนื่องจากการเรียนในสายอาชีพจะเน้นการปฏิบัติหากครูผู้สอนไม่แนะนำอย่างใกล้ชิด อาจทำให้เสียเวลาและอาจเกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน การกำหนดเนื้อหาการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับข้อกำหนดรายวิชา เนื่องจากครูผู้สอนไม่ศึกษาความต้องการของผู้เรียน การบริหารจัดการเรียนการสอนด้านการวางแผนงาน การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พบว่า ขาดแผนการจัดการเรียนรู้และโครงการสอนที่เป็นมาตรฐาน ด้านการดำเนินการสอนพบว่า ขาดความเข้าใจในเทคนิคการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น การใช้สื่อประกอบการสอนที่หลากหลายรูปแบบ การวัดประเมินผลตามสภาพจริง การทำแฟ้มสะสมงาน ด้านการนิเทศการสอน

เนื่องจากอาชีวศึกษามีความหลากหลายในวิชาชีพ ความชำนาญ ความรู้เฉพาะสาขาทั้งทฤษฎี และปฏิบัติ ทำให้เกิดปัญหาการจัดการศึกษานิเทศก์ให้ครบตามสาขาและเพียงพอ นอกจากนี้กระแสการปฏิรูปการศึกษาเป็นผลให้ครูต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนคิดเป็นนั่นคือ ครูต้องเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และเปลี่ยนบทบาทของผู้เรียนจากผู้รับการถ่ายทอดมาเป็นผู้เรียนรู้ (สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา, 2548)

จะเห็นได้ว่าครูมีบทบาทและอิทธิพลอย่างมากต่อผลลัพธ์ของระบบการศึกษาในปัจจุบัน ซึ่งครูอาชีวศึกษาจะต้องมีสมรรถนะที่แตกต่างกับครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เนื่องจากจะต้องมีความรู้ความสามารถในการสอนให้ประสบผลสำเร็จทั้งภาคความรู้และภาคปฏิบัติในวิชาชีพที่จะสอนนั้นด้วย เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการออกไปประกอบวิชาชีพ ครูอาชีวศึกษายังจะต้องรับผิดชอบฝึกอบรมบ่มนิสัย ถ่ายทอดเทคโนโลยีการดำเนินงานอยู่ในอาชีพอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมและจะต้องเป็นผู้อุดหนุน พร่ำสอนซ้ำแล้วซ้ำอีก พร้อมใส่ความรู้เพื่อเข้าสู่อาชีพ โดยลักษณะและภาระงานแล้วครูอาชีวศึกษาเป็นวิชาชีพที่ต้องมีเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ ลือปฏิบัติในส่วนของความเป็นครู นั่นคือครูอาชีวศึกษาจะต้องปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูที่ครุสภากำหนด

ในการนี้ ครุสภานะเป็นองค์กรส่งเสริมและพัฒนาวิชาชีพครู ได้ตระหนักและมองเห็นความสำคัญในการยกฐานะมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาให้สูงขึ้น ยังจะเป็นผลต่อผู้รับบริการทางการศึกษาที่จะได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพและมีมาตรฐานที่สูงขึ้นด้วย ซึ่งจะทำให้วิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาได้รับความเชื่อถือ ศรัทธา มีเกียรติและศักดิ์ศรีในสังคม โดยเฉพาะมาตรฐานการปฏิบัติงาน ได้กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงานไว้ 12 มาตรฐาน ได้แก่ 1) มาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ 2) มาตรฐานที่ 2 ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดกับผู้เรียน 3) มาตรฐานที่ 3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ 4) มาตรฐานที่ 4 พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง 5) มาตรฐานที่ 5 พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ 6) มาตรฐานที่ 6 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผล ถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน 7) มาตรฐานที่ 7 รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบ 8) มาตรฐานที่ 8 ปฏิบัติตามแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน 9) มาตรฐานที่ 9 ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์ 10) มาตรฐานที่ 10 ร่วมมือกับผู้อื่นในชุมชนอย่างสร้างสรรค์ 11) มาตรฐานที่ 11 แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา และ 12) มาตรฐานที่ 12 สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์ (ครุสภा, 2556) ซึ่งมาตรฐานการปฏิบัติงานทั้ง 12 ข้อ เป็นข้อกำหนดที่เกี่ยวกับคุณลักษณะและคุณภาพที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในการประกอบอาชีพครูและครูใช้เป็นเกณฑ์ในการปฏิบัติงานเพื่อเป็นหลักประกันได้ว่าผู้เรียน ผู้ปกครองและสังคมมีความเชื่อมั่นต่อการประกอบอาชีพครูว่าผู้เรียนจะได้รับการบริการตามมาตรฐานการเรียนการสอนอย่างมีมาตรฐานและคุณภาพ ดังนั้น ต้าครูปฏิบัติงานดี การจัดการเรียนการสอนก็จะดีมีประสิทธิภาพ

พระราชบัญญัติสภากฎและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 มาตรา 9 และมาตรา 49 มติคณะกรรมการครุสภาก โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดข้อบังคับครุสภาก ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556 เพื่อให้ครุอีกปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ เนื่องจาก มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา เป็นเครื่องมือสำคัญของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องประพฤติปฏิบัติตามเพื่อให้เกิดผลดีต่อผู้รับบริการและสังคม อันถือเป็นเป้าหมายหลักของการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องศึกษาเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง ให้สามารถนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพชั้นสูง และได้รับการยกย่องจากสังคม (ครุสภาก, 2556)

จากความสำคัญดังที่กล่าวมา ผู้วิจัยได้ตระหนักรถึงความสำคัญของมาตรฐานวิชาชีพครุ เพราะเหตุว่าครุเป็นเช่นไรคุณภาพของผู้เรียนก็จะเป็นเช่นนั้น จึงเห็นว่าการเร่งรัดมาตรฐานวิชาชีพครุ ของครุอีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทศ ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลนั้น ควรมี การศึกษาสภาพปัจจุบัน การปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพครุว่ามีปัญหามาตรฐานในด้านใด และปัญหาใดรุนแรงมากที่สุด ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครุของครุอีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทศ เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษานำไปเป็นข้อมูลประกอบการวางแผน การตัดสินใจในการพัฒนาส่งเสริม สนับสนุน ในการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครุ และยังเป็นแนวทางในการวางแผนนโยบาย ปรับปรุง และพัฒนาครุ เพิ่มคุณภาพของครุในวิทยาลัยเครือไทย-เทศ ในอันที่จะส่งผล สู่การพัฒนา คุณภาพการศึกษา พัฒนาวิชาชีพครุให้มีความมั่นคง มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี เป็นที่ยอมรับและศรัทธาของ สังคม ส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแก่ผู้เรียน รวมทั้งยังเป็นการเตรียมความพร้อมในการรับ การประเมินจากทั้งภายในและภายนอกที่ส่งผลต่อการรับรองคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย การวิจัยเรื่อง ระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ ครุของครุอีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทศ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครุของครุอีวศึกษาใน วิทยาลัยเครือไทย-เทศ
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครุของครุอีวศึกษา ในวิทยาลัยเครือไทย-เทศ จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์การสอน

วิธีการวิจัย

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ครุอีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทศ ในภาค เรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 189 คน โดยศึกษาจากประชากรทั้งหมด (วิทยาลัยเครือไทย- เทศ, 2557)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครุของครุอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทศ แบ่งออกเป็น 2 ตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาและประสบการณ์การสอน เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครุของครุอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทศ ประกอบด้วยมาตรฐานการปฏิบัติงาน 12 มาตรฐาน ได้แก่ 1) มาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครุอยู่เสมอ 2) มาตรฐานที่ 2 ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดกับผู้เรียน 3) มาตรฐานที่ 3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ 4) มาตรฐานที่ 4 พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง 5) มาตรฐานที่ 5 พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ 6) มาตรฐานที่ 6 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผลลัพธ์ที่เกิดแก่ผู้เรียน 7) มาตรฐานที่ 7 รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบ 8) มาตรฐานที่ 8 ปฏิบัติตามเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน 9) มาตรฐานที่ 9 ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์ 10) มาตรฐานที่ 10 ร่วมมือกับผู้อื่นในชุมชนอย่างสร้างสรรค์ 11) มาตรฐานที่ 11 แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา และ 12) มาตรฐานที่ 12 สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์ จำนวน 140 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้ (บุญชุม ศรีสะอาด, 2554)

5	หมายถึง	มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ สำหรับการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครุ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามและกำหนดขอบเขตในการสร้างเครื่องมือ
2. การกำหนดขอบเขตในการสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะและตามตัวแปรที่ศึกษา

3. สร้างข้อคำถามฉบับร่างตามขอบเขตที่กำหนดในเรื่องระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์ มาตรฐานวิชาชีพครุของครุอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทศ โดยอ้างอิงจากงานวิจัยของ (สุดา ด้วงเทพ, 2547) เรื่อง การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานด้านการปฏิบัติงานของครุอาชีวศึกษา

4. นำร่างแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ผู้วิจัย จะได้นำข้อเสนอแนะมาแก้ไขปรับปรุงเนื้อหาให้สมบูรณ์และเหมาะสมต่อไป

5. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความครอบคลุมของข้อความและความชัดเจนของภาษา พร้อมทั้งข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยเลือกผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน โดยใช้เกณฑ์ 2 ข้อ ต่อไปนี้ 1) เป็นผู้มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท ขึ้นไป และ 2) มีความเชี่ยวชาญในด้านการวิจัยหรือเป็นครุอย่างน้อย 5 ปี เกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสิน คือค่าดัชนี IOC ที่คำนวณได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ถือว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า ข้อความตรงกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด (สุวิมล ติรakanันท์, 2550) พบว่า ได้ค่าดัชนี IOC เท่ากับ 1.0 จำนวน 126 ข้อ ค่าดัชนี IOC เท่ากับ 0.8 จำนวน 5 ข้อ และค่าดัชนี IOC เท่ากับ 0.6 จำนวน 9 ข้อ การเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม มีการดำเนินงานดังนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อทำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเซนต์约翰 เสนอไปยังผู้อำนวยการวิทยาลัยในเครือไทย-เทศ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูล โดยขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการวิทยาลัย ในเครือไทย-เทศ ช่วยจัดส่งแบบสอบถามให้ครุวิทยาลัยในเครือไทย-เทศ

3. ผู้วิจัยกำหนดรหัสในแบบสอบถามเพื่อความสะดวกในการติดตามแบบสอบถามคืน

4. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามและรับคืน 2 วิธี คือ 1) ส่งแบบสอบถามและรับคืนด้วยตนเอง 2) ส่งแบบสอบถามและรับคืนทางไปรษณีย์ โดยสอดซองติดแสตมป์และจ่าหน้าซองถึงผู้วิจัย เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งแบบสอบถามที่กรอกข้อมูลเรียบร้อยแล้ว คืนให้ผู้วิจัยและนัดส่งแบบสอบถามคืนภายใน 1 สัปดาห์ทั้ง 2 วิธี

5. ผู้วิจัยติดตามแบบสอบถามทางโทรศัพท์ครั้งที่ 1 หลังจากที่ส่งแบบสอบถามไปแล้ว 10 วัน ครั้งที่ 2 หลังจากส่งแบบสอบถามไปแล้ว 3 สัปดาห์ ในกรณีที่ผู้ตอบแบบสอบถามทำแบบสอบถามหาย ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามไปให้ใหม่พร้อมทั้งนัดหมายการรับแบบสอบถามคืนตามข้อ 4

6. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมข้อมูลได้ มาตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ก่อนการนำไปวิเคราะห์ข้อมูล โดยได้แบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 189 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentile)

2. ระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทคโนโลยี ประกอบด้วยมาตรฐานการปฏิบัติงาน 12 มาตรฐาน โดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. เปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทคโนโลยี จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์การสอน โดยการเปรียบเทียบจากค่าเฉลี่ย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทคโนโลยี มีดังนี้

1. ระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทคโนโลยี ผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทคโนโลยี ในภาพรวมและรายมาตรฐานอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน พบว่า มาตรฐานที่ 8 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และมาตรฐานที่ 7 รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

2. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทคโนโลยี จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์การสอน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทคโนโลยี จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ครูอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทคโนโลยี ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูในภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาโดยมาตรฐานพบว่า

1) มาตรฐานที่แตกต่างกัน ได้แก่ มาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ มาตรฐานที่ 4 พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง มาตรฐานที่ 5 พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ มาตรฐานที่ 6 จัดกิจกรรม

การเรียนการสอนโดยเน้นผลลัพธ์ที่เกิดแก่ผู้เรียน มาตรฐานที่ 7 รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบ มาตรฐานที่ 8 ปฏิบัติแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน มาตรฐานที่ 10 ร่วมมือกับผู้อื่นในชุมชนอย่างสร้างสรรค์ มาตรฐานที่ 11 แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา และมาตรฐานที่ 12 สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์

2) ครุอชาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทศ ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูมากกว่าครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท เมื่อพิจารณาราย มาตรฐานพบว่าครุอชาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทศ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่มีระดับการศึกษาปริญญาโทไม่แตกต่างกันตามรายมาตรฐานดังนี้

มาตรฐานที่ 2 ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดกับผู้เรียน
มาตรฐานที่ 3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ

และมาตรฐาน ที่ 9 ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์

โดยครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูมากกว่าครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาโทตามมาตรฐานดังนี้

มาตรฐานที่ 4 พัฒนาแผนการสอน ให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง

มาตรฐานที่ 5 พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ

มาตรฐานที่ 6 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผลลัพธ์ที่เกิดแก่ผู้เรียน

มาตรฐานที่ 7 รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบ

มาตรฐานที่ 8 ปฏิบัติแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน

มาตรฐานที่ 11 แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา

และมาตรฐานที่ 12 สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์

นอกจากนี้ครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูน้อยกว่าครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท ตามรายมาตรฐานดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ

และมาตรฐานที่ 10 ร่วมมือกับผู้อื่นในชุมชนอย่างสร้างสรรค์

รายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครุของครุอาชีวศึกษา
ในวิทยาลัยเครือไทย-เทศ จำแนกตามระดับการศึกษา ($n = 189$)

มาตรฐานการปฏิบัติงาน	ปริญญาตรี		ปริญญาโท
	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	
มาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพ ครุอยู่เสมอ	4.59	4.61	
มาตรฐานที่ 2 ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะ เกิดกับผู้เรียน	4.82	4.82	
มาตรฐานที่ 3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ	4.62	4.62	
มาตรฐานที่ 4 พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง	4.83	4.77	
มาตรฐานที่ 5 พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ	4.72	4.67	
มาตรฐานที่ 6 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผลลัพธ์ ที่เกิดแก่ผู้เรียน	4.71	4.69	
มาตรฐานที่ 7 รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างเป็น ระบบ	4.57	4.49	
มาตรฐานที่ 8 ปฏิบัติตนเองแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน	4.88	4.85	
มาตรฐานที่ 9 ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์	4.75	4.75	
มาตรฐานที่ 10 ร่วมมือกับผู้อื่นในชุมชนอย่างสร้างสรรค์	4.73	4.76	
มาตรฐานที่ 11 แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา	4.66	4.56	
มาตรฐานที่ 12 สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์	4.79	4.76	
ภาพรวม	4.72	4.70	

2.2 ผลการเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครุของครุอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทศ จำแนกตามประสบการณ์การสอน พบว่าครุอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทศ ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครุ ในภาพรวมแตกต่างกัน โดยครุอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทศ ที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 20 ปีขึ้นไป มีการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครุมากกว่าครูที่มีประสบการณ์การสอน ต่ำกว่า 1 ปี 1-5 ปี มากกว่า 5-10 ปี และมากกว่า 15-20 ปี เมื่อพิจารณารายมาตรฐาน พบว่า

1) ครุอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทศ ที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 1 ปี มีการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครุมากกว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนกลุ่มอื่นใน

มาตรฐานที่ 3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ และมาตรฐานที่ 12 สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์

2) ครูที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 10-15 ปี มีการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครุอยู่เสมอ และมาตรฐานที่ 5 พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ มากกว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนกลุ่มอื่น

3) ครูที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 15-20 ปี มีการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานที่ 4 พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง มากกว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนกลุ่มอื่น

4) ครูที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 20 ปีขึ้นไป มีการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานที่ 2 ตัดสินใจปฏิบัติกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดกับผู้เรียน มาตรฐานที่ 8 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน มาตรฐานที่ 9 ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์ มาตรฐานที่ 10 ร่วมมือกับผู้อื่นในชุมชนอย่างสร้างสรรค์และมาตรฐานที่ 11 แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา มากกว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนกลุ่มอื่น

5) ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 1 ปี และ 1-5 ปี มีการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานที่ 6 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผลลัพธ์ที่เกิดแก่ผู้เรียน มากกว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนกลุ่มอื่น

และ 6) ครูที่มีประสบการณ์การสอน 1-5 ปี และมากกว่า 10-15 ปี มีการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานที่ 7 รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบ มากกว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนกลุ่มอื่น

รายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครุอาชีวศึกษา
ในวิทยาลัยเครือไทย-เทศ จำแนกตามประสบการณ์การสอน ($n = 189$)

มาตรฐานการปฏิบัติงาน	ประสบการณ์การสอน					
	ต่ำกว่า	1-5 ปี	มากกว่า	มากกว่า	มากกว่า	มากกว่า
	1 ปี	5-10 ปี	10-15 ปี	15-20 ปี	20 ปี	ขึ้นไป
มาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการ เกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครู อยู่เสมอ	4.61	4.57	4.59	4.63	4.62	4.61
มาตรฐานที่ 2 ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดกับ ผู้เรียน	4.80	4.81	4.83	4.81	4.79	4.93
มาตรฐานที่ 3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียน ให้เต็มศักยภาพ	4.69	4.62	4.59	4.61	4.66	4.68
มาตรฐานที่ 4 พัฒนาแผนการสอนให้สามารถ ปฏิบัติได้เกิดผลจริง	4.77	4.83	4.84	4.79	4.87	4.80
มาตรฐานที่ 5 พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มี ประสิทธิภาพอยู่เสมอ	4.68	4.72	4.71	4.75	4.69	4.73
มาตรฐานที่ 6 จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผลลัพธ์ที่เกิดแก่ผู้เรียน	4.74	4.74	4.72	4.70	4.59	4.61
มาตรฐานที่ 7 รายงานผลการพัฒนาคุณภาพ ของผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบ	4.54	4.57	4.56	4.57	4.51	4.53
มาตรฐานที่ 8 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี แก่ผู้เรียน	4.83	4.89	4.87	4.88	4.88	4.91
มาตรฐานที่ 9 ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษา อย่างสร้างสรรค์	4.77	4.75	4.72	4.78	4.75	4.86
มาตรฐานที่ 10 ร่วมมือกับผู้อื่นในชุมชน อย่างสร้างสรรค์	4.76	4.75	4.71	4.73	4.71	4.79
มาตรฐานที่ 11 แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสาร ในการพัฒนา	4.72	4.65	4.63	4.68	4.65	4.77
มาตรฐานที่ 12 สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ในทุกสถานการณ์	4.82	4.81	4.75	4.80	4.76	4.76
ภาพรวม	4.73	4.73	4.71	4.73	4.71	4.75

การอภิปรายผลและสรุป

จากผลการวิจัยเรื่องระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทศ ผู้วิจัยมีประเด็นที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทศ ผลการวิจัย พบว่าการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทศ ในภาพรวมแล้วรายมาตรฐานอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ มีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2546) ที่โรงเรียนต้องจัดการศึกษาตามแนวทางที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ทำให้ครูต้องพัฒนาตนเองในเรื่องการจัดการเรียนการสอนตลอดเวลา ในขณะเดียวกันกระแสแห่งการปฏิรูปการศึกษา ทำให้เกิดการปฏิรูปการเรียนรู้ซึ่งต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนต้องมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ครูต้องเปลี่ยนวิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โรงเรียนต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูได้พัฒนาตนเองอยู่เสมอ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของเอมอร ดวงจันทร์ไซติ (2555) ที่พบว่า การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะแก้ว เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. การเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทศ จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์การสอน

2.1 ผลการเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทศ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ครูอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทศ ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูในภาพรวมแตกต่างกัน โดยครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูมากกว่าครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท อาจเป็นเพราะครูในวิทยาลัยเครือไทย-เทศ ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีจำนวนมากกว่าครูระดับการศึกษาปริญญาโท ในการพัฒนาการเรียนการสอนมีการวางแผน จัดให้มีโครงการอบรมพัฒนาบุคลากรในเรื่องต่าง ๆ เช่น อบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการเขียนแผน การจัดการเรียนรู้ อบรมเทคโนโลยีการทำสื่อการสอนและมีการประเมินการอบรมสัมมนา เพื่อเป็นการพัฒนาตนเองในการที่จะนำความรู้ความสามารถมาพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้ (วิทยาลัยเครือไทย-เทศ, 2557ก) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอมอร ดวงจันทร์ไซติ (2555) ได้ศึกษาการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสะแก้ว เขต 2 พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพครูมีการ

ปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูมากกว่าครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาโทขึ้นไป และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สนธยา พิมพันธ์ (2555) ได้ศึกษาการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอตะ่กั่วป่า จังหวัดพังงา พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูมากกว่าครูที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท เมื่อพิจารณารายมาตรฐานพบว่า ครูอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทศ ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกันในมาตรฐานต่อไปนี้

มาตรฐานที่ 2 ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดกับผู้เรียน
มาตรฐานที่ 3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ
และมาตรฐานที่ 9 ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์

การไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะครูตระหนักในหน้าที่และปฏิบัติตามบทบาทของความเป็นครู เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ร่วมมือกันในการอบรมสั่งสอนศิษย์ ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในด้านวิชาการและด้านอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเอมอร ดวงจันทร์ชิต (2555) ได้ศึกษาการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สาระแก้ว เขต 2 พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี-ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู และวุฒิการศึกษาปริญญาโทขึ้นไป มีการปฏิบัติงานตามมาตรฐานที่ 2 ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดกับผู้เรียนไม่แตกต่างกัน

2.2 ผลการเปรียบเทียบระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทศ จำแนกตามประสบการณ์การสอน พบว่าครูอาชีวศึกษา ในวิทยาลัยเครือไทย-เทศ ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูในภาพรวมแตกต่างกัน โดยครูที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 20 ปีขึ้นไป มีการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูมากกว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนอื่น อาจเป็นเพราะระยะเวลาในการทำงานหรือประสบการณ์การสอนเป็นปัจจัยสำคัญ และเป็นปัจจัยที่ช่วยให้งานสำเร็จลุล่วงไปตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งครูอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทศ ที่มีประสบการณ์การสอนมาก จะปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการสอนและเคยได้รับหรือรับตำแหน่งหัวหน้า มีการทำงานและความรับผิดชอบสูง สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดการเรียนรู้และการแก้ปัญหาต่าง ๆ เป็นส่วนช่วยให้การทำงานในด้านอื่น ๆ ประสบผลสำเร็จตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยศ นัยประยูร (2549) ได้ศึกษา การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูโรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชน ในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3 พบว่าประสบการณ์ย่อมก่อให้เกิดความรู้ ความชำนาญ ทักษะ ทักษณคติ น้ำใจทุกคนได้รับประสบการณ์ไม่เท่าเทียมกัน ผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่าจะเรียนรู้และปฏิบัติงาน ได้เป็นผลสำเร็จมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์น้อย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิตรา ชุมจินดา (2552) ได้ศึกษา การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูสังกัดเทศบาลเมืองศรีราชา จังหวัดชลบุรี พบว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนมาก มีการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูมากกว่าครูที่มีประสบการณ์

การสอนน้อยและปานกลาง เมื่อพิจารณาอย่างมาตรฐาน พบร้า ครูที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 10-15 ปี มีการปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูมากกว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนกลุ่มอื่น ในมาตรฐานต่าง ๆ ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ

มาตรฐานที่ 5 พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ

และ มาตรฐานที่ 7 รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบ

การที่ครูที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 10-15 ปี มีการปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูมากกว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนกลุ่มอื่นตามมาตรฐานข้างต้น อาจเป็นเพราะจากประสบการณ์การสอนที่มากกว่า 10 ปี ได้เข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนา เพื่อพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง การได้รับเชิญเป็นวิทยากรในการบรรยายเพื่อให้ความรู้ด้านวิชาการ ด้วยประสบการณ์การสอน การเข้าร่วมอบรมสามารถพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ มีเทคนิคและวัตถุกรรมทางการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน สอดคล้องกับนโยบายคุณภาพและพันธกิจด้านการเรียนการสอน 7 ประการ (วิทยาลัยเครือไทย-เทศ, 2557ก) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัญญารัตน์ ฟุ่งศิลป์ชัยพร (2548) ได้ศึกษาการปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร พบร้า ครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 10-19 ปี มีการปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานที่ 7 รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนอื่น และ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิมารี ชมจินดา (2552) ได้ศึกษาการปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูสังกัดเทศบาลเมืองศรีราชา จังหวัดชลบุรี พบร้า ครูที่มีประสบการณ์การสอน 10 ปี ขึ้นไป มีการปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ และ มาตรฐานที่ 7 รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบ มากกว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนอื่น ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่า 1 ปี มีการปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานที่ 3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ และมาตรฐานที่ 12 สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์ มากกว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอนอื่น อาจเป็นเพราะกำลังเข้ามาทำงานหรือเรียนจบสามารถนำความรู้ที่ได้ศึกษา มาใช้ในการทำงานทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะการสอนซึ่งเป็นหัวใจหลักของอาชีพครู จึงทำให้มีความสามารถตื่อเรือรันที่จะพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อเป็นการแสดงถึงศักยภาพและความสามารถของตนที่มีอยู่อย่างเต็มที่ ซึ่งผลการปฏิบัติงานนั้น ก็เป็นตัวสะท้อนในการประเมินการปฏิบัติตามและ การบรรจุเป็นครูประจำ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ยศ นัยประยูร (2549) ได้ศึกษา การปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตพื้นที่การศึกษาลับบุรี เขต 3 พบร้า ครูที่มีประสบการณ์การสอนน้อย มีการปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานที่ 12 สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์ มากกว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนมาก และ ครูที่มีประสบการณ์การสอนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี มีการปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานที่ 6 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผลการที่เกิดแก่ผู้เรียน มากกว่าครูที่มีประสบการณ์

การสอนอื่น อาจเป็นเพราะกำลังเข้ามาทำงานหรือเรียนจบสามารถนำความรู้ที่ได้ศึกษามาใช้ในการทำงานทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะการสอนซึ่งเป็นหัวใจหลักของอาชีพครู จึงทำให้มีความกระตือรือร้น ที่จะพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อเป็นการแสดงถึงศักยภาพและความสามารถของตนที่มีอยู่อย่างเต็มที่ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิตาเรีย ชุมจินดา (2552) ได้ศึกษา การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูสังกัดเทศบาลเมืองศรีราชา จังหวัดชลบุรี พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 5 ปี มีการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานที่ 6 จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผลการที่เกิดแก่ผู้เรียน มากกว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนอื่น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ยศ นัยประยูร (2549) ได้ศึกษาการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานที่ 6 จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผลการที่เกิดแก่ผู้เรียนมากกว่าครูที่มีประสบการณ์การสอนอื่น

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัย เรื่อง ระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทศ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยดังนี้

จากผลการวิจัย ภาพรวมระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูอาชีวศึกษาในวิทยาลัยเครือไทย-เทศ มาตรฐานที่ 7 รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ผู้บริหารควรจัดอบรมการจัดทำรายงานผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยวิทยากรผู้มีความรู้ให้ครูได้ปฏิบัติได้จริง การรายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนก็จะมีระบบและคุณภาพน่าเชื่อถือ มีแบบรายงานที่เป็นมาตรฐานเพื่อให้ครูสอดคล้องและเป็นรูปแบบเดียวกัน นำผลการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคล มาจัดทำวิจัยในชั้นเรียนแล้วรายงานให้ผู้บริหารและผู้ปกครองนักเรียนทราบ ครูควรนำผลการวิจัยไปปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป การจัดทำข้อมูลคร่าวจัดทำทุกรายวิชา โดยนำเทคโนโลยีและเทคนิคใหม่ ๆ เข้ามาช่วยในการดำเนินการ หลังการเรียนการสอนมีการรายงานผลคุณภาพผู้เรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง ด้วยการนำรูปเข้าวาระการประชุมประจำเดือนทุกเดือนและมีการกำกับติดตามโดยหัวหน้าสาขาวิชาและรายงานผลต่อผู้บริหารต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษารูปแบบหรือแนวทางในการส่งเสริมการปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครู และมีการศึกษาติดตามผลการปฏิบัติงานของครู
2. ควรมีการศึกษาพัฒนารูปแบบในการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู
3. ควรศึกษาความต้องการของครูว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานตามเกณฑ์ มาตรฐานวิชาชีพครู

4. ควรศึกษาความสัมพันธ์ของการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครุภัคความพึง
พอใจที่มีต่อผู้บริหารวิทยาลัย

เอกสารอ้างอิง

ครุสภา. (2556). ข้อบังคับครุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. 2556. สีบคัน 8 พฤษภาคม 2556,
จาก <http://www.ksp.or.th/ksp2013/>

จิณารี ชมจินดา. (2552). การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครุของครุสังกัดเทศบาลเมืองครร
ราช จังหวัดชลบุรี (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).

ธัญญรัตน์ พุ่มศิลปชัยพร. (2548). การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครุของครุในโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวน
ดุสิต).

บุญชน ศรีสะอาด. (2554). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุริยาสาส์น.

ยศ นัยประยูร. (2549). การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครุของครุโรงเรียนอาชีวะเอกชน
ในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยบูรพา).

วิทยาลัยเครือไทย-เทศ. (2557ก). บริบทวิทยาลัยเครือไทย-เทศ. สีบคัน 9 ตุลาคม 2557, จาก
<http://www.thai-tech.ac.th/TBC.html>

วิทยาลัยเครือไทย-เทศ. (2557ข). แผนปฏิบัติการประจำปี 2557 วิทยาลัยเครือไทย-เทศ. กรุงเทพฯ:
วิทยาลัยเครือไทย-เทศ.

วิทยาลัยเทคโนโลยีไทยบริหารธุรกิจ. (2557). TBC HANDBOOK 2014. กรุงเทพฯ: สุพีเรียมรินติ้งเข้าส์.

ศิริกาญจน์ โภสุมง. (2551). สอนให้เด็กคิดเป็น (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: เกรทอินดูเคชั่น.

สนธยา พิมพันธ์. (2555). การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครุ ของครุในโรงเรียนมัธยมศึกษา
อําเภอตะ瓜ป่า จังหวัดพังงา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต).

สนธิรัก เทพเรณู, รังสรรค์ บุษยบนา และศรีเมงคล เทพเรณู. (2548). การศึกษาผลการทำงานวิชาการ
อาจารย์ 3 ที่มีต่อคุณภาพการศึกษาชั้นพื้นฐาน. นครปฐม: สถาบันพัฒนาผู้บริหาร
การศึกษา.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา. (2548). รายงานวิจัย การสังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตั้งแต่ พ.ศ. 2542-2547 (ฉบับสมบูรณ์). กรุงเทพฯ: สำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการเรียนรู้.

สุด้า ดวงเทพ. (2547). การพัฒนาเกณฑ์มาตรฐานด้านการปฏิบัติงานของครุอาชีวศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง).

สุวิมล ติรกานันท์. (2550). การสร้างเครื่องมือวัดตัวแปรในการวิจัยทางลัทธมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เออมอร ดวงจันทร์โซติ. (2555). การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครุของข้าราชการครุลังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).